

Sygn. akt VIII U 291/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 stycznia 2014 r. **nr** (...)

z dnia 3 stycznia 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołania.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 291/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3.01.2014 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że ubezpieczona J. B. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji.

Decyzją z dnia 3.01.2014 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że odwołująca jest zobowiązana do opłacenia składek na Fundusz Pracy za okresy podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wskazane w decyzji.

W uzasadnieniu, organ rentowy wymienił poszczególne okresy, w których ubezpieczona nie podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu pracy nakładczej oraz z tytułu umów o pracę i zlecenia u wskazanych płatników, z uwagi na zbyt niskie podstawy wymiaru składek.

W odwołaniach od powyższych decyzji, ubezpieczona wniosła o ich zmianę, bowiem wszystkie umowy o pracę oraz zlecenia były zawierane przez nią w dobrej wierze i po konsultacji ich zgodności z prawem z pracownikami Dalej wskazała, że w podanych okresach korzystała z przewidzianej prawem możliwości wyboru tytułu ubezpieczenia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona prowadzi działalność gospodarczą w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej nr (...).

Decyzją z dnia 27.10.2010 r. organ rentowy stwierdził, że ubezpieczona nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym jako osoba wykonująca pracę nakładczą u płatnika składek G. H., w okresie od 1.08.2006 r. do 30.11.2007 r. W związku z zaskarżeniem w/w decyzji przez odwołującą w wyroku z dnia 11.03.2011 r. Sąd Okręgowy w Katowicach Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych XI Wydział Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję z dnia 27.10.2010 r. ustalając, że odwołująca podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu pracy nakładczej w miesiącach: październiku 2006 r., grudniu 2006 r., marcu 2007 r., maju 2007 r. oraz wrześniu 2007 r.

W trakcie prowadzenia działalności gospodarczej ubezpieczona była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w następujących okresach u niżej wymienionych płatników:

- w okresie od 1.01.1999 r. do 10.09.2001 r. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...),
- w okresie od 1.02.2004 r. do 30.06.2005 r. oraz w okresie od 1.08.2005 r. do 31.10.2005 r. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) wł. P. S.,
- w okresie od 1.05.2007 r. do 30.11.2007 r. z tytułu zatrudnienia jako pracownik u płatnika składek Zakład Ochrony (...) wł. L. Z..

W/w płatnicy składek złożyli za ubezpieczoną imienne raporty rozliczeniowe z podstawami wymiaru składek niższymi niż minimalne wynagrodzenie obowiązujące w danym okresie.

Od dnia 1.12.2007 r. skarżąca posiada uprawnienie do świadczenia emerytalnego.

[dowód: akta organu rentowego, akta sprawy o sygnaturze XI U 33/11]

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1, pkt 1 i 5 przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, pracownicy oraz z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Z kolei stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 13 pkt 2 powoływanej ustawy, osoba wykonująca pracę nakładczą podlega z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołująca podlegała w okresach spornych, ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej oraz obowiązkowi opłacania składek na Fundusz Pracy.

Sądu uznał, że ZUS wydał zaskarżone decyzje w sposób prawidłowy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że fakt nie podlegania przez ubezpieczoną ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu pracy nakładczej w określonych miesiącach został przesądzony w sprawie o sygnaturze XI U 33/11. Sąd Okręgowy w Katowicach rozstrzygający wówczas sprawę odwołującej w przedmiocie podlegania przez nią ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umowy o pracę nakładczą stwierdził, że skarżąca podlegała ubezpieczeniom z w/w w tytułu jedynie w miesiącach: październiku 2006 r., grudniu 2006 r., marcu 2007 r., maju 2007 r. oraz wrześniu 2007 r.

W konsekwencji zasadnym jest przyjęcie, że w braku tytułu ubezpieczeniowego w postaci umowy o pracę nakładczą, właściwy tytuł ubezpieczeniowy w przypadku odwołującej stanowiła prowadzona przez nią pozarolnicza działalność gospodarcza, w okresach, w których nie podlegała ona ubezpieczeniu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę nakładczą.

Orzekając natomiast w kwestii podlegania przez skarżącą ubezpieczeniom społecznym w pozostałych okresach spornych, Sąd miał na uwadze treść art. 9 ust. 1 i 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z w/w regulacją, osoba prowadząca działalność gospodarczą, zgłoszona jednocześnie do obowiązkowych ubezpieczeń jako pracownik z podstawą wymiaru składek w przeliczeniu na okres miesiąca nie niższą niż najniższe, a od stycznia 2003 r. minimalne wynagrodzenie za pracę, nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w związku z prowadzoną pozarolniczą działalnością gospodarczą. Analogicznie przepis ten ma zastosowanie do umów zlecenia – art. 9 ust.2 ustawy.

W związku z powyższym Sąd uznał, że właściwym dla odwołującej tytułem ubezpieczeń w okresach zatrudnienia skarżącej u płatników składek: (...), (...) wł. P. S. oraz Zakład Ochrony (...) wł. L. Z. było prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, ponieważ z raportów rozliczeniowych złożonych przez w/w płatników składek wynika, że podstawy wymiaru składek przez nich opłacanych były niższe, aniżeli obowiązujące w danym okresie minimalne wynagrodzenie.

W kontekście niniejszej sprawy istotna jest również treść art. 9 ustawy z dnia 13.07.2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., Nr 272) w razie niewypłacalności pracodawcy, z którego wynika, że pracodawca jest obowiązany opłacać składki za pracowników na Fundusz Gwarantowanych świadczeń Pracowniczych. Z kolei zgodnie z postanowieniami art. 104 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., Nr 674), składki na Fundusz Pracy opłaca się od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Natomiast z treści art. 107 w/w ustawy składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Sąd podzielił również stanowisko organu rentowego w przedmiocie bezzasadności zarzutu przedawnienia podniesionego przez odwołującą.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat licząc od dnia, w którym stały się one wymagalne.

W tym momencie wskazać należy na prawidłową, ugruntowaną w orzecznictwie wykładnię w/w przepisu. M., artykuł 24 ust. 4 u.s.u.s., jako przepis regulujący kwestie przedawnienia należności z tytułu składek nie odnosi się w żadnej mierze do przepisów regulujących zasady ustalania podstawy wymiaru składek. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach uprawnień wynikających z art. 83 ust. 1 u.s.u.s. może wydać decyzję ustalającą prawidłowe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w każdym czasie. Prawo do wydania takiej decyzji nie ulega przedawnieniu. Przedawnieniu, o którym mowa w art. 24 ust. 4 u.s.u.s. podlegają jedynie należności z tytułu składek. (Wyrok Sądu Apelacyjnego III AUa 1688/12 z dnia 17.07.2013 r., LEX nr 1372292).

W związku z tym, że zaskarżona decyzja rozstrzygająca w przedmiocie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym jest decyzją ustalającą, ponieważ nie dotyczy należności z tytułu składek, zarzut podnoszony przez ubezpieczoną należy uznać za bezzasadny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił odwołania, orzekając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 jak w sentencji.

(-)SSO Grażyna Łazowska